

Everghetinos - Tema 12 (3) (Ρουμανικά, Romanian)



Despre faptul că părinții iubitori de

Dumnezeu trebuie să se bucure și să mulțumească atunci când copiii lor sunt ispitiți pentru Domnul. Mai mult, trebuie să-i îndemne spre lupte și primejdii pentru virtute

3. Din Viața Sfântului Alipie

Arzându-i inima de dragostea de Dumnezeu, marele Alipie căuta ce să facă în viața aceasta pentru a putea fi neîncetat, cu întreaga sa ființă, împreună cu Cel dorit, pentru a-L vedea în chip deslușit cu toată mintea și a se uni desăvârșit cu Dânsul. A socotit atunci să se lepede de toate, să plece departe de prieteni, rude, cunoscuți și de cea care l-a odrăslit, alegând bunătatea isihiei. Gândul acesta l-a încredințat numai maicii sale, spunându-i: “Mamă, m-a cucerit un dor fierbinte să merg în părțile Răsăritului, acolo unde mulți au ales viețuirea în isihie, trăind în chip fericit și plăcut lui Dumnezeu. Petrece-mă pe calea aceasta și dă-mi ca ocrotire rugăciunile tale”.

Auzind acestea, ea nu a pătit nimic din cele femeiești, nu s-a folosit nici de văduvia ei, nici de singurătate, nici de lipsirea de un copil așa bun, lucru de neîndurat pentru mame; nu a spus nimic asemănător acestora, nici nu a făcut ceva pentru a vlăgui râvna [copilului] drag, pentru că ceea ce iubea într-adevăr nu era folosul ei, ci mai degrabă al băiatului. Dimpotrivă, și-a înălțat privirea și mâinile, adunându-și întreg cugetul în rugăciune, [și a spus]: “Du-te, fiule, du-te acolo unde te povățuiește îndemnul Duhului. Căci iată Dumnezeu pentru care trăim și căruia te

Încredințez, va trimite pe îngerul Său înaintea feței tale și te va călăuzi după voia Sa; trimite ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijinească pe tine; să te îmbrace în platoșa dreptății și să îți pună coiful mântuirii; să strălucească ca lumina de amiază dreptatea lucrărilor tale, pentru că L-ai iubit pe Stăpân mai mult decât pe părinți și ținutul strămoșesc”. Se vădea a fi într-adevăr mamă a unui astfel de copil și, așezând de aceea virtutea mai tare decât firea, nu a încercat să facă sau să spună ceva nevrednic.

După rugăciune, fiul a cuprins gâtul mamei, iar mama l-a îmbrățișat cu dor. Au vărsat amândoi lacrimi fierbinți, s-au sărutat și apoi s-au despărțit. Iar mama s-a întors acasă, în vreme ce copilul a pornit pe calea mult dorită. ([περισσότερα...](#))